

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1768

z dnia 23 czerwca 2021 r.

zmieniające, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki I, II, III i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 ustanawiającego przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkt nawozowy, który spełnia wymogi określone w załącznikach I i II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 dla odpowiedniej kategorii funkcji produktów i kategorii materiałów składowych, jest oznakowany zgodnie z załącznikiem III do tego rozporządzenia i pomyślnie przeszedł procedurę oceny zgodności określoną w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009, może następnie otrzymać oznakowanie CE i można go swobodnie przemieszczać na rynku wewnętrznym jako produkt nawozowy UE.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2019/1009 upoważnia Komisję do zmiany załączników I (częściowo), II, III i IV do tego rozporządzenia.
- (3) Przygotowując przejście na nowe przepisy harmonizacyjne, zarówno państwa członkowskie, jak i zainteresowane strony poinformowały Komisję o potrzebie dostosowania niektórych przepisów technicznych w załącznikach do rozporządzenia (UE) 2019/1009. Niektóre z tych zmian są konieczne w celu poprawy spójności z innymi aktami prawodawstwa Unii, co ułatwiłoby dostęp do rynku wewnętrznego i swobodny przepływ bezpiecznych i skutecznych z agronomicznego punktu widzenia produktów nawozowych. Niektóre zmiany są konieczne, aby zapewnić wysoki poziom ochrony, który ma na celu rozporządzenie (UE) 2019/1009, a tym samym zapewnić, by produkty nawozowe UE mające dostęp do rynku wewnętrznego na mocy tego rozporządzenia nie stwarzały zagrożenia dla zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska. Inne zmiany są konieczne, aby uniknąć sytuacji, w których istotne kategorie produktów nawozowych byłyby w sposób niezamierzony wyłączone z przepisów harmonizacyjnych. Zmiany te zapewnią dostęp do rynku wewnętrznego produktom nawozowym, które są skuteczne z agronomicznego punktu widzenia, bezpieczne i już są przedmiotem szeroko rozwiniętej wymiany handlowej na rynku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1.

- (4) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 ustanowiono zasady dotyczące produktów nawozowych UE zawierających substancję o najwyższych dopuszczalnych poziomach pozostałości w żywności i paszy określonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 315/93 ⁽²⁾, rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 ⁽⁴⁾ lub z dyrektywą 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾. Producent jest zobowiązany do dostarczenia instrukcji stosowania w celu zapewnienia, aby zamierzone zastosowanie produktu nawozowego UE nie prowadziło do przekroczenia maksymalnych dopuszczalnych wartości dla żywności i paszy. Ponadto producent ma włączyć do dokumentacji produktu wyniki obliczeń potwierdzających zgodność z tym wymogiem. W trakcie dyskusji na temat sposobu wdrożenia tego obowiązku stało się jasne, że producenci nie są w stanie spełnić tego obowiązku, co uniemożliwia skutecznym z agronomicznego punktu widzenia, bezpiecznym i już będącym przedmiotem szeroko rozwiniętej wymiany handlowej produktom nawozowym przejście procedury oceny zgodności i dostęp do rynku wewnętrznego na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1009. Obowiązki te należy zatem zastąpić obowiązkami, które są bardziej proporcjonalne i wykonalne pod dwoma względami.
- (5) Po pierwsze, można zapobiec przekraczaniu tych maksymalnych limitów lub poziomów w uprawach poprzez podanie na etykiecie prawidłowych informacji dla użytkownika końcowego. W związku z tym należy zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1009, tak aby nałożyć na producenta obowiązek informowania użytkownika końcowego o każdym przypadku, gdy produkt nawozowy UE zawiera materiał składowy, który w przypadku wprowadzenia go do obrotu jako żywności lub paszy przekracza maksymalne limity lub poziomy określone w rozporządzeniach (WE) nr 470/2009 lub (WE) nr 396/2005, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 315/93 lub dyrektywą 2002/32/WE. Ponadto, aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt i środowiska w odniesieniu do dodatków paszowych, należy dodać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1831/2003 ⁽⁶⁾. W ten sposób użytkownik końcowy będzie mógł zastosować wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności upraw z przepisami dotyczącymi żywności i paszy.
- (6) Po drugie, konieczne są dodatkowe środki w odniesieniu do niektórych substancji farmakologicznie czynnych już objętych rozporządzeniem (WE) nr 470/2009. Podejście powinno być różne w zależności od tego, czy jest to substancja dopuszczalna wymieniona w tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ⁽⁷⁾ i dla której może zostać ustalony najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości, czy też jest to substancja niedozwolona z punktem odniesienia dla kontroli określonym w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1871 ⁽⁸⁾. Pozostałości substancji dozwolonej mogą być obecne w produkcie nawozowym UE tylko wówczas, gdy substancja ta jest wymieniona w tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010. Jednak niedozwolona substancja farmakologicznie czynna, która w środkach spożywczych jest bardziej niebezpieczna dla zdrowia konsumenta, również nie powinna jednak być obecna w stężeniu powyżej punktu odniesienia dla kontroli w produkcie nawozowym UE.
- (7) Produkt nawozowy UE może również zawierać substancje czynne w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 ⁽⁹⁾. Ponieważ rozporządzenie (UE) 2019/1009 nie obejmuje środków ochrony roślin, w tekście tego rozporządzenia należy wyjaśnić, że produkt nawozowy UE zawierający substancję czynną nie może pełnić funkcji ochrony roślin w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Wyjaśnienie to jest konieczne w celu zapewnienia spójności z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009, które ułatwi wdrażanie przepisów harmonizacyjnych zarówno przez podmioty gospodarcze, jak i organy krajowe, a tym samym ułatwi dostęp do rynku wewnętrznego na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1009.
- (8) Rozporządzenie (UE) 2019/1009 zawiera wyczerpujący wykaz typologii prostego nieorganicznego nawozu mikroskładnikowego, a także ich opisy i minimalną zawartość mikroskładników pokarmowych. W przypadku nawozu mikroskładnikowego w postaci soli 10 % (m/m) nawozu stanowi rozpuszczalny w wodzie mikroskładnik pokarmowy. Istnieją jednak nawozy na bazie węglanów lub soli fosforanowych zawierające mikroskładniki pokarmowe, które nie są rozpuszczalne w wodzie. Nie ma to wpływu na ich działanie jako nawozów ani na wchłanianie składni-

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych (Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1871 z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie punktów odniesienia dla działań kontrolnych, dotyczących niedozwolonych substancji farmakologicznie czynnych obecnych w żywności pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające decyzję 2005/34/WE (Dz.U. L 289 z 8.11.2019, s. 41).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

ków odżywczych przez rośliny. Należy zatem umożliwić dostęp do rynku wewnętrznego takim nawozom mikroskładnikowym w postaci soli poprzez usunięcie warunku rozpuszczalności w wodzie. W przypadku chelatów będących UVCB⁽¹⁰⁾ wymieniono jedynie chelaty żelaza. Inne mikroskładniki pokarmowe mogą jednak być również chelatami będącymi UVCB i mogą być powoli uwalniane do roślin. Nawozy wolno uwalniające się są przydatne w zapobieganiu zanieczyszczeniu gleby związkami biogennymi, gdyż powoli uwalniają mikroskładniki pokarmowe, w ten sposób zwiększając szanse na ich wchłonięcie przez rośliny. Należy zatem włączyć takie produkty niszowe do zakresu przepisów harmonizacyjnych i wspierać ich swobodny przepływ na rynku wewnętrznym.

- (9) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 ustanowiono wartości dopuszczalne dla zanieczyszczeń, w tym niklu, w podłożu uprawowym, które jest produktem nawozowym UE innym niż gleba *in situ*, którego funkcją jest tworzenie podłoża do uprawy roślin lub grzybów. W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 określono przepisy harmonizacyjne dotyczące tego typu produktów nawozowych. Na rynku istnieje już wiele rodzajów podłoży uprawowych, zgodnych z przepisami krajowymi i o bardzo zróżnicowanych cechach, które mogą kwalifikować się do uzyskania statusu produktów dopuszczalnych UE. Wartość dopuszczalna dla niklu określona w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 dla wszystkich rodzajów podłoży uprawowych stwarza jednak trudności dla niektórych podłoży uprawowych zawierających wyłącznie składniki pochodzenia mineralnego. Produkty takie są produktami niszowymi, które są zgodne z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym i spełniają już kryteria oznakowania ekologicznego UE ustanowione dla podłoży uprawowych w decyzji Komisji (UE) 2015/2099⁽¹¹⁾. W tej decyzji dokonano rozróżnienia między mineralnymi podłożami uprawowymi i innymi kategoriami podłoży uprawowych pod względem metod określania zawartości zanieczyszczeń, w tym niklu. Zatem dla wszystkich podłoży uprawowych z wyjątkiem mineralnych podłoży uprawowych należy określić całkowitą zawartość zanieczyszczenia, natomiast w przypadku mineralnych podłoży uprawowych należy określić jedynie zawartość biodostępną. Rozróżnienie to uzasadnione jest faktem, że mineralne podłoża uprawowe są zazwyczaj produkowane w wysokich temperaturach i tworzą silne związki chemiczne substancji zanieczyszczających ze strukturą składników mineralnych, co ogranicza zakres, w jakim takie zanieczyszczenia są biologicznie dostępne. W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 nie dokonano jednak takiego rozróżnienia. W oparciu o dostępne informacje, chociaż mineralne podłoża uprawowe dostępne na rynku powinny być zgodne z wartościami dopuszczalnymi określonymi dla niklu w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, jeżeli określa się jedynie biodostępną zawartość zanieczyszczenia, to nie mogą one być zgodne z tym samym limitem, jeżeli określa się całkowitą zawartość, jak jest to obecnie wymagane. Ważne jest zatem zapewnienie spójności między wymogami dotyczącymi oznakowania CE tych produktów na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1009 a wymogami dotyczącymi stosowania oznakowania ekologicznego, aby uniknąć niezamierzonej sytuacji, w której produkty bezpieczne dla środowiska, a tym samym posiadające oznakowanie ekologiczne, nie wchodziłyby w zakres przepisów harmonizacyjnych. W związku z tym wartość dopuszczalna dla niklu określona w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1009 powinna mieć zastosowanie wyłącznie do biodostępnej zawartości w mineralnych podłożach uprawowych.
- (10) Jako środek ochronny zasada ta powinna obowiązywać wyłącznie w przypadku, gdy wykorzystanie tych produktów ogranicza się do profesjonalnych zastosowań ogrodniczych oraz zastosowań w zielonych dachach lub zielonych ścianach. Zapewniłoby to lepszą obsługę i wyższy wskaźnik odzysku zużytych podłoży uprawowych, a także realne możliwości recyklingu materiałów po ich użyciu. Ponadto producent powinien również współpracować z użytkownikiem w celu zapewnienia bezpiecznego usuwania produktów po zakończeniu ich użytkowania. Ponadto produkt nie powinien wchodzić w bezpośredni kontakt z glebą, aby nie przyczyniać się do gromadzenia się w niej zanieczyszczeń.
- (11) Produkty nawozowe UE mogą zawierać wyłącznie materiały składowe zgodne z wymogami określonymi dla jednej z kategorii materiałów składowych w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009. Produkty nawozowe, w szczególności nawozy, często zawierają dodatki techniczne oparte na polimerach, które są istotne dla zapewnienia ich efektywności i bezpiecznego stosowania. Dodatki te nie są objęte żadną z istniejących kategorii materiałów składowych. Nawozy zawierające je są jednak objęte przepisami harmonizacyjnymi zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹²⁾. Takimi dodatkami technicznymi są na przykład środki przeciwbrylające zapobiegające powstawaniu grudek oraz środki przeciwpylowe zapobiegające wydzielaniu się pyłu z produktu nawozowego podczas jego stosowania. Środki przeciwbrylające mają zasadnicze znaczenie dla efektywności wykorzystania składników pokarmowych, ponieważ bez takich środków nawóz nie byłby równomiernie rozprowadzany i w związku z tym użytkownik końcowy stosowałby więcej nawozu, aby zapewnić jego dotarcie do wszystkich roślin. Środki przeciwpylowe są również bardzo ważne dla ochrony zdrowia użytkowników. Należy zatem włączyć polimery, które nie powodują żadnego zagrożenia dla środowiska, do materiałów składowych dozwolonych w produktach nawozowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1009. Zagwarantuje to utrzymanie dostępu do rynku wewnętrznego dla istotnych kategorii produktów o zwiększonej wydajności i bezpieczeństwie agronomicznym.

⁽¹⁰⁾ UVCB: substancje o nieznanym lub zmiennym składzie, złożone produkty reakcji lub materiały biologiczne.

⁽¹¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2015/2099 z dnia 18 listopada 2015 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla podłoży uprawowych, polepszaczy gleby i ściółki ogrodniczej (Dz.U. L 303 z 20.11.2015, s. 75).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1).

- (12) W celu określenia, które polimery nie stanowią zagrożenia dla środowiska, należy odwołać się do opinii naukowych wydanych przez Komitet ds. Oceny Ryzyka⁽¹³⁾ i Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych Europejskiej Agencji Chemikaliów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁴⁾ w sprawie mikrodrobin plastiku celowo dodawanych do wszelkiego rodzaju produktów użytku konsumenckiego lub profesjonalnego.
- (13) Poprzez włączenie tych kategorii polimerów do kategorii materiałów składowych 1 (Pierwotne surowce i mieszaniny) i CMC 11 (Produkty uboczne w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁽¹⁵⁾) zapewnia się również, aby polimery te były zarejestrowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wraz z dokumentacją zawierającą raport bezpieczeństwa dotyczący ich stosowania jako produktu nawozowego. Zapewniłoby to przeprowadzenie szczegółowej oceny wszelkich zagrożeń związanych ze stosowaniem tych dodatków w produktach nawozowych oraz zagwarantowanie, że produkty nawozowe, którym przyznano dostęp do rynku wewnętrznego na mocy tej zmiany, są dzięki temu bezpieczne dla zdrowia ludzi i dla środowiska.
- (14) Nawozy zawierające mikroskładniki pokarmowe mogą zawierać czynniki chelatujące lub kompleksujące, które są substancjami mającymi na celu zwiększenie długoterminowej dostępności mikroskładników pokarmowych dla roślin.
- (15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1009 produkty nawozowe powinny pozostawać stabilne w standardowym roztworze Hoaglanda przy pH 7 i 8 przez co najmniej trzy dni, aby zapewnić powolne uwalnianie mikroskładników pokarmowych do roślin. Skład gleb rolniczych i zmiany pH mogą zakłócić stabilność tych produktów. Postęp techniczny umożliwia ocenę potencjalnych zakłóceń i ustalenie zakresu pH, w którym produkty są stabilne do celów rolniczych. W związku z powyższym produkt może być stabilny w zakresie pH innym niż pH 7 i 8 i nadal spełniać swój cel, jakim jest zapewnienie długoterminowej dostępności mikroskładników pokarmowych. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1009, aby zezwolić na stabilność takich produktów w innym zakresie pH. W ten sposób przepisy harmonizacyjne będą miały zastosowanie do większej liczby produktów, które powoli uwalniają mikroskładniki pokarmowe do roślin i tym samym ograniczają wymywanie składników pokarmowych do gleby. Dodatkowo na etykiecie należy wskazać zakres pH, w którym produkty nawozowe UE są stabilne, aby zapewnić dostarczenie prawidłowych informacji użytkownikowi końcowemu.
- (16) Rozporządzenie (UE) 2019/1009 zawiera wymóg podawania, w stosownych przypadkach, zawartości procentowej każdego mikroskładnika pokarmowego schelatowanego przez każdy czynnik chelatujący i każdego mikroskładnika pokarmowego kompleksowanego przez każdy czynnik kompleksujący. Produkty zawierające mikroskładniki pokarmowe mogą zawierać mieszaninę czynników chelatujących, czynników kompleksujących lub obu tych czynników. W takich przypadkach dostępne metody analityczne nie mogą pomóc w określeniu dokładnej zawartości procentowej każdego mikroskładnika pokarmowego schelatowanego lub kompleksowanego przez każdy poszczególny czynnik. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1009, aby umożliwić producentowi spełnienie tych wymogów dotyczących etykietowania, a tym samym ułatwić mu dostęp do rynku wewnętrznego.
- (17) Głównym składnikiem niektórych produktów nawozowych, takich jak podłoża uprawowe, jest torf. Zachęcanie do stosowania alternatyw dla torfu jest ważne jako element przeciwdziałania zmianie klimatu, zwłaszcza w celu zapobiegania uwalnianiu węgla i emisji gazów cieplarnianych, a także ochrony wrażliwych ekosystemów. Włókna roślinne mogą być wykorzystywane do częściowego zastąpienia torfu w podłożach uprawowych. Jednak aby zwiększyć potencjał niepoddanych obróbce włókien roślinnych, należy je przekształcić w włókna o drobniejszych cząstkach, ponieważ poprawia to ich stopień biodegradowalności, ich interakcję z substancjami odżywczymi i retencję wody. Należy włączyć kondycjonowanie włókien surowcowych przy użyciu różnych fizycznych procesów obróbki wstępnej do celów rozwłókniania, do wyczerpującego wykazu procesów w kategorii materiałów składowych 2 (Rośliny, części roślin lub wyciągi z roślin). Jako środek ochronny należy dodać pewne ograniczenia do metod przetwarzania, takie jak maksymalna temperatura i zakaz stosowania dodatków z wyjątkiem wody.
- (18) Kategoria materiałów składowych 3 (Kompost) i kategoria materiałów składowych 5 (Produkt pofermentacyjny inny niż produkt pofermentacyjny świeżych roślin) zawierają wyczerpujący wykaz materiałów wsadowych, które można wykorzystać. Wykaz ten obejmuje produkty pochodne, o których mowa w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009⁽¹⁶⁾, oraz produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, które można uznać za organizmy martwe, w przypadkach gdy końcowy punkt łańcucha produkcyjnego został określony zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci tego rozporządzenia.

⁽¹³⁾ RAC ECHA. 2020. Opinia dotycząca dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której zaproponowano ograniczenia celowego dodawania mikrodrobin plastiku (ECHA/RAC/RES-O -0000006790-71-01/F).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

- (19) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 po raz pierwszy ustanowiono przepisy harmonizacyjne dotyczące kompostu i produktu pofermentacyjnego jako materiałów składowych w produktach nawozowych UE. Materiały te są jednak obecne na rynku na podstawie przepisów krajowych. Obecnie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, których nie można uznać za organizmy martwe (zwłaszcza nieprzetworzony obornik), są często wykorzystywane jako materiały wsadowe do produkcji kompostu i produktu pofermentacyjnego. W ten sposób takie materiały przekształca się w produkty nawozowe o gospodarczej i środowiskowej wartości dodanej netto. Stosowanie kompostowanych odchodów zwierzęcych, w tym nawozu od drobiu i przekompostowanego obornika, a także produktu pofermentacyjnego zawierającego produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego poddane fermentacji wraz z materiałem pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego jest uwzględnione w wyczerpującym wykazie nawozów, środków poprawiających właściwości gleby i składników pokarmowych dozwolonych w rolnictwie ekologicznym w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008⁽¹⁷⁾. Należy zatem przyznać dostęp do rynku wewnętrznego produktom nawozowym zawierającym kompost lub produkt pofermentacyjny zawierający takie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego jako materiały wsadowe. Zapewniłoby to również spójność z materiałami wsadowymi dozwolonymi w niedawno wprowadzonej kategorii materiałów składowych 12 (Wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne), kategorii materiałów składowych 13 (Materiały utleniane termicznie i produkty pochodne) oraz kategorii materiałów składowych 14 (materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania).
- (20) Kategorie materiałów składowych 3 i 5 również wykluczają z materiałów wsadowych żywe lub martwe organizmy z frakcji organicznej zmieszanych odpadów komunalnych z gospodarstw domowych. Z drugiej strony, kategorie materiałów składowych 12, 13 i 14 wykluczają z materiałów wsadowych żywe lub martwe organizmy z materiałów ze zmieszanych odpadów komunalnych, a nie tylko odpadów z gospodarstw domowych. Celem tych przepisów jest zachęcanie do selektywnego zbierania odpadów w gminach, poprzez niedawanie możliwości wykorzystania odpadów zmieszanych. Rozumowanie jest takie samo zarówno w przypadku, gdy odpady są wytwarzane przez gospodarstwa domowe, jak i przez restauracje lub inne podmioty w gminach. Nie ma powodu, aby zakazać stosowania wyłącznie zmieszanych odpadów z gospodarstw domowych jako materiału wsadowego dla kompostu i produktu pofermentacyjnego. W związku z tym, aby zapewnić spójne i rygorystyczne podejście do odzysku zmieszanych odpadów komunalnych, a tym samym wzmocnić ochronę środowiska, konieczne jest dostosowanie przepisów dotyczących kategorii materiałów składowych 3 i 5 do przepisów zawartych w niedawno wprowadzonych kategoriach materiałów składowych 12, 13 i 14.
- (21) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 nałożono na producenta obowiązek umieszczenia na etykiecie wykazu wszystkich składników powyżej 5 % w masie produktu. Element, do którego stosuje się limit 5 %, należy jednak dostosować do właściwości fizycznych danego produktu nawozowego, a zatem należy zezwolić na deklarowanie składników stanowiących 5 % objętości. Szczególnie w przypadku produktów, dla których ilość jest podana objętościowo, preferowane jest wymienienie składników stanowiących 5 % objętości, ponieważ względna masa składników w masie produktów nie zawsze jest znana. Ułatwiłoby to dostęp takich produktów do rynku wewnętrznego. W odniesieniu do produktu nawozowego UE w postaci ciekłej należy etykietować składniki powyżej 5 % w przeliczeniu na suchą masę, ponieważ w przeciwnym razie mogłyby zaistnieć sytuacje, w których jedynie woda byłaby wymieniona jako składnik. Zapewniłoby to produktom dostęp do rynku wewnętrznego na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1009 tylko wtedy, gdy użytkownicy zostaną odpowiednio poinformowani o składnikach, tak aby mogli bezpiecznie stosować te produkty.
- (22) Etykieta nawozu organiczno-mineralnego, stałego lub płynnego nieorganicznego nawozu makroskładnikowego i nieorganicznego nawozu mikroskładnikowego powinna zawierać nazwy i symbole chemiczne deklarowanych mikroskładników pokarmowych, po których powinny nastąpić nazwy ich przeciwjonów. W niektórych przypadkach deklarowany poziom mikroskładników pokarmowych może występować naturalnie w materiałach składowych produktów nawozowych UE. Dotyczy to w szczególności nawozów z materiałów wydobytych. Ze względu na ich naturalne pochodzenie nazwy przeciwjonów tych mikroskładników pokarmowych nie zawsze mogą być określone ze względu na ograniczenia analityczne lub techniczne. W związku z tym należy zezwolić na deklarowanie mikroskładników pokarmowych, które nie są celowo dodawane do produktu nawozowego UE, nawet jeżeli nie można określić odpowiednich przeciwjonów. W przeciwnym razie nieorganiczne nawozy mikroskładnikowe z materiałów wydobytych nie mogłyby być wprowadzane do obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1009, ponieważ producent nie mógłby spełnić tego wymogu dotyczącego etykietowania. Ponadto deklarowanie zawartości mikroskładników pokarmowych w organiczno-mineralnych i nieorganicznych nawozach makroskładnikowych bez odpowiednich przeciwjonów jest korzystne zarówno dla użytkownika końcowego, któremu umożliwi dostosowanie planu nawożenia poprzez uwzględnienie również zawartości mikroskładników pokarmowych, jak i dla środowiska, ponieważ pozwala na unikanie nadmiernego nawożenia. Wyłączenie przeciwjonów z etykiety nie ma wpływu na skuteczność ani bezpieczeństwo nawozu.
- (23) Producent stałego nieorganicznego nawozu makroskładnikowego jest zobowiązany do wskazania na etykiecie postaci jednostki fizycznej poprzez odniesienie do jednej z czterech różnych postaci wymienionych w rozporządzeniu, a mianowicie proszku, granul, bryłek i pastylek. Jednakże w niektórych przypadkach użycie tylko jednej z wyżej wymienionych postaci nie jest możliwe, ponieważ postać fizyczna produktu łączy dwie z czterech form. W związku z tym, aby umożliwić producentowi spełnienie tego wymogu dotyczącego etykietowania, opis jednostki fizycznej nie powinien ograniczać się tylko do jednej możliwej formy, ale powinien również umożliwiać stosowanie kombinacji form. Definicje jednostek fizycznych powinny obejmować wszystkie rodzaje nawozów i nie powinny ograniczać wprowadzania do obrotu produktów, które w inny sposób spełniają wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2019/1009.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

- (24) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 ustanowiono przepisy dotyczące tolerancji dla każdej kategorii funkcji produktów dla różnych wartości zadeklarowanych na etykiecie. W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 określono zarówno tolerancje ujemne (wartość rzeczywista nie powinna plasować się poniżej wartości deklarowanej pomniejszonej o ujemną tolerancję), jak i tolerancje dodatnie (co oznacza, że rzeczywista wartość nie może być wyższa od wartości deklarowanej powiększonej o odpowiednią tolerancję). Jest to szczególnie ważne przy deklarowaniu składników pokarmowych, w przypadku których, aby uniknąć zarówno niedostatecznego jak i nadmiernego nawożenia, producent musi dopilnować, aby deklarowana zawartość składników pokarmowych nie była niższa ani wyższa od wartości deklarowanej z uwzględnieniem tolerancji.
- (25) Niektóre z tolerancji ustalonych dla nawozów nieorganicznych są bardzo wąskie, biorąc pod uwagę istniejące możliwości techniczne. Dotyczy to w szczególności deklarowanych składników pokarmowych, w przypadku których zawartość składnika pokarmowego może być stosunkowo niska w porównaniu z całym produktem. Niska zawartość składników pokarmowych oznacza, że odchylenie wartości deklarowanej jest również niewielkie, ponieważ jest deklarowane jako odsetek zawartości składników pokarmowych. W związku z tym należy rozszerzyć tolerancje w odniesieniu do niektórych wymogów dotyczących nawozów nieorganicznych, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między zdolnościami technicznymi producenta a potrzebą przekazywania prawidłowych informacji użytkownikowi końcowemu.
- (26) Ponadto należy również zwiększyć tolerancję w wartościach bezwzględnych w odniesieniu do zawartości węgla organicznego w polepszaczu gleby. Polepszacze gleby mogą mieć znaczną zawartość węgla organicznego, co samo w sobie nie jest problematyczne, ponieważ węgiel organiczny poprawia jakość gleby poprzez wzbogacanie jej zawartości materii organicznej. W takich przypadkach dopuszczenie odchylenia w wartościach bezwzględnych tylko o jeden punkt procentowy jest bardzo restrykcyjne. Należy zatem zezwolić na większe odchylenie w wartościach bezwzględnych przy jednoczesnym utrzymaniu istniejącego odchylenia względnego.
- (27) Należy dodać tolerancje w odniesieniu do ilości biostymulatora i produktu nawozowego mieszanego, ponieważ informacje te muszą być podane na etykiecie. W przypadku produktu nawozowego mieszanego należy dokonać rozróżnienia między mieszanką, w której zmieszane są dwa produkty nawozowe UE i gdzie można określić proporcję każdego z nich w mieszance, a zatem średnią już ustalonych tolerancji dla każdego z nich w zależności od ich proporcji w mieszance można obliczyć i zastosować do całej mieszanki a mieszanką funkcjonalną, gdzie jeden i ten sam materiał przechodzi ocenę zgodności dla dwóch różnych kategorii funkcji produktów i nie można określić w sposób obiektywny proporcji każdego z tych produktów w mieszance. W tym ostatnim przypadku w odniesieniu do całej mieszanki należy zastosować bardziej rygorystyczną tolerancję ilościową składników kategorii funkcji produktów. Producent musi bowiem udowodnić zgodność z wymogami każdej kategorii funkcji produktów, co obejmuje wskazanie ilości każdej kategorii funkcji produktów zgodnie z odpowiednią tolerancją. Ponieważ w tym konkretnym przypadku każda kategoria funkcji produktów stanowi 100 % mieszanki, mieszanka jako całość będzie musiała podlegać bardziej rygorystycznej tolerancji.
- (28) Na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1009 istnieją cztery procedury oceny zgodności mające zastosowanie do produktów nawozowych UE, przy różnych poziomach złożoności w zależności od ich kategorii materiałów składowych i kategorii funkcji produktów: Moduły A, A1, B+C i D1.
- (29) Moduł D1 został dostosowany w celu odzwierciedlenia konkretnych aspektów dotyczących produktów nawozowych UE pochodzących z odpadów. Producent może stosować moduły B+C przy ocenie zgodności inhibitora (kategoria funkcji produktów 5) lub biostymulatora (kategoria funkcji produktów 6), niezależnie od ich materiałów składowych. W związku z tym, jako niezamierzony skutek sporządzenia załącznika IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009, nic nie stoi na przeszkodzie stosowaniu modułów B+C, nawet w przypadku oceny inhibitora lub biostymulatora zawierającego materiały składowe, dla których obowiązkowy jest bardziej rygorystyczny moduł D1. W każdym przypadku, gdy produkt nawozowy UE zawiera materiały składowe pochodzące z odpadów, należy stosować rygorystyczną procedurę oceny zgodności, niezależnie od jego kategorii funkcji produktów. W związku z tym, aby zapewnić wysoki i spójny poziom ochrony, moduły B+C powinny być dozwolone w odniesieniu do inhibitorów i biostymulatorów wyłącznie wtedy, gdy nie zawierają one takich materiałów składowych.
- (30) Stosując procedury oceny zgodności, producent musi podać w dokumentacji technicznej informacje dotyczące m.in. całkowitej zawartości chromu w każdym przypadku, gdy jest ona wyższa niż 200 mg/kg. W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 nie wskazano, czy ten dopuszczalny poziom ma być stosowany do suchej masy czy świeżej masy. Obowiązek ten nie może zostać spełniony w Unii w jednolity sposób, jeżeli nie jest jasne, w jaki sposób należy obliczyć 200 mg/kg. Przy ustalaniu wartości dopuszczalnych dla zanieczyszczeń, w tym sześciowartościowego chromu (Cr VI), w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 uwzględniono suchą masę. W związku z tym, ze względu na spójność, zawartość całkowitego chromu powinna być obliczana w odniesieniu do suchej masy.
- (31) Konsultacje w sprawie zmian w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 przeprowadzono zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁸⁾. Przeprowadzono konsultacje z grupą ekspertów Komisji ds. produktów nawozowych.

⁽¹⁸⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

- (32) Biorąc pod uwagę, że wymogi określone w załącznikach I, II, III i IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009 mają być stosowane ze skutkiem od dnia 16 lipca 2022 r., należy odroczyć stosowanie niniejszego rozporządzenia, aby zaczęło ono obowiązywać tego samego dnia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- 3) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;
- 4) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 lipca 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W części II załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Pozostałości substancji farmakologicznie czynnej w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 * mogą być obecne w produkcie nawozowym UE tylko wówczas, gdy substancja ta:
- jest uwzględniona w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 **, lub
  - posiada punkt odniesienia dla działań kontrolnych określony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1871 ***, a substancja lub jej pozostałości są obecne w produkcie nawozowym UE na poziomie niższym niż ten punkt odniesienia.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

** Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

*** Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1871 z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie punktów odniesienia dla działań kontrolnych, dotyczących niedozwolonych substancji farmakologicznie czynnych obecnych w żywności pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające decyzję 2005/34/WE (Dz.U. L 289 z 8.11.2019, s. 41).”;

2) dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

- „5a. Produkt nawozowy UE może zawierać substancję czynną w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 wyłącznie wówczas, gdy ten produkt nawozowy UE nie pełni funkcji ochrony roślin w rozumieniu art. 2 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.”;

3) w PFC 1(C)(II)(a) pkt 2, w tabeli:

a) wiersz dotyczący typologii „Nawóz mikroskładnikowy w postaci soli” otrzymuje brzmienie:

„Nawóz mikroskładnikowy w postaci soli	Otrzymywany chemicznie prosty stały nieorganiczny nawóz mikroskładnikowy zawierający jako swój podstawowy składnik jony soli	10 % (m/m) nawozu mikroskładnikowego w postaci soli stanowi mikroskładnik pokarmowy”
--	--	--

b) wiersz dotyczący typologii „chelatów żelaza będących UVCB” otrzymuje brzmienie:

„Chelaty mikroskładników pokarmowych będące UVCB ^(?)	Prosty nieorganiczny nawóz mikroskładnikowy rozpuszczalny w wodzie, w którym deklarowany mikroskładnik pokarmowy jest chemicznie połączony z czynnikiem chelatującym lub czynnikami chelatującymi spełniającymi wymogi CMC 1 zawarte w części II załącznika II	— 5 % (m/m) chelatów mikroskładników pokarmowych będących UVCB stanowi rozpuszczalne w wodzie mikroskładnik pokarmowy, oraz co najmniej 80 % rozpuszczalnego w wodzie mikroskładnika pokarmowego jest schelatowane (frakcja schelatowana) i co najmniej 50 % rozpuszczalnego w wodzie mikroskładnika pokarmowego jest schelatowane przez konkretne czynniki chelatujące spełniające wymogi CMC 1 zawarte w części II załącznika II
---	--	--

^(?) UVCB: substancje o nieznanym lub zmiennym składzie, złożone produkty reakcji lub materiały biologiczne.”;

4) w PFC 3(B) dodaje się punkt 4 w brzmieniu:

„4. Patogeny w nieorganicznym polepszaczu gleby zawierającym więcej niż 1 % (m/m) węgla organicznego (C_{org}) nie mogą przekraczać dopuszczalnych poziomów określonych w poniższej tabeli:

Mikroorganizmy podlegające badaniu	Plany pobierania próbek			Dopuszczalny poziom
	n	c	m	M
<i>Salmonella</i> spp.	5	0	0	Nieobecne w 25 g lub 25 ml
<i>Escherichia coli</i> lub <i>Enterococcaceae</i>	5	5	0	1 000 w 1 g lub 1 ml

gdzie:

n = liczba badanych próbek,

c = liczba próbek, w których liczba bakterii wyrażona w jtk mieści się między m a M,

m = wartość progowa dla liczby bakterii, wyrażonej w jtk, którą uznaje się za zadowalającą,

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii wyrażonej w jtk.”;

5) w PFC 4 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a Na zasadzie odstępstwa od pkt 2 lit. d) wartość dopuszczalna dla niklu (Ni) w podłożu uprawowym złożonym wyłącznie ze składników mineralnych i oferowanym do zastosowań profesjonalnych w ogrodnictwie, zielonych dachach lub zielonych ścianach ma zastosowanie do biodostępnej zawartości zanieczyszczenia.”.

ZAŁĄCZNIK II

W części II załącznika II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w CMC 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) polimerów innych niż:

- polimery będące produktem procesu polimeryzacji, który miał miejsce w przyrodzie, niezależnie od procesu ekstrakcji, za pomocą którego zostały wyodrębnione, i które nie zostały chemicznie zmodyfikowane w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,
- polimery ulegające biodegradacji, lub
- polimery o rozpuszczalności w wodzie większej niż 2 g/l w następujących warunkach:
  - temperatura 20 °C
  - pH 7
  - napełnienie: 10 g/1 000 ml
  - czas badania: 24 h.”;

b) w pkt 3 lit. a) ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Produkt nawozowy UE pozostaje stabilny przez co najmniej 3 dni w roztworze o dowolnym pH w zakresie deklarowanym jako gwarantujący akceptowalną stabilność.”;

2) w CMC 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Produkt nawozowy UE może zawierać rośliny, części roślin lub wyciągi z roślin, niepoddane żadnemu przetwarzaniu innemu niż cięcie, rozdrabnianie, mielenie, przesiewanie, odsiewanie, odwirowywanie, wyciskanie, suszenie, zamrażanie, liofilizacja, ekstrahowanie za pomocą wody, ekstrakcja nadkrytycznym CO₂ lub rozwłóknianie w temperaturze nie wyższej niż 100 °C i bez żadnych dodatków z wyjątkiem wody.”;

3) w CMC 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 1 uchyla się lit. b);

b) pkt 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) żywych lub martwych organizmów lub ich części, które są nieprzetworzone lub przetworzone jedynie ręcznie, mechanicznie lub z wykorzystaniem siły grawitacji, poprzez rozpuszczanie w wodzie, flotację, ekstrakcję z wykorzystaniem wody, destylację parą wodną lub ogrzewanie jedynie w celu usunięcia wody, lub które są w jakikolwiek sposób ekstrahowane z powietrza, oprócz:

- (i) materiałów ze zmieszanych odpadów komunalnych;
- (ii) osadów ściekowych, przemysłowych lub z pogłębiania; oraz
- (iii) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych wchodzących w zakres rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.”;

c) w pkt 1 lit. e) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„e) wszelkich materiałów wymienionych w lit. a) lub c) lub w pkt 1a, które.”;

d) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a. Niezależnie od pkt 1 produkt nawozowy UE może zawierać kompost otrzymany w wyniku kompostowania tlenowego materiałów kategorii 2 lub kategorii 3 lub ich produktów pochodnych, zgodnie z warunkami określonymi w art. 32 ust. 1 i 2 oraz w ramach środków, o których mowa w art. 32 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, samych lub zmieszanych z materiałami wsadowymi, o których mowa w pkt 1, pod warunkiem że:

- a) punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym został określony zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1069/2009; oraz
- b) spełnione są warunki określone w pkt 2 i 3.”;

- e) pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) w którym linie produkcyjne do przetwarzania materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 i 1a, są wyraźnie oddzielone od linii produkcyjnych do przetwarzania materiałów wsadowych innych niż te, o których mowa w pkt 1 i 1a, oraz”;
- 4) w CMC 5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w pkt 1 uchyla się lit. b);
- b) punkt 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) żywych lub martwych organizmów lub ich części, które są nieprzetworzone lub przetworzone jedynie ręcznie, mechanicznie lub z wykorzystaniem siły grawitacji, poprzez rozpuszczanie w wodzie, flotację, ekstrakcję z wykorzystaniem wody, destylację parą wodną lub ogrzewanie jedynie w celu usunięcia wody, lub które są w jakikolwiek sposób ekstrahowane z powietrza, oprócz:
- (i) materiałów ze zmieszanych odpadów komunalnych;
- (ii) osadów ściekowych, przemysłowych lub z pogłębiania;
- (iii) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych wchodzących w zakres rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.”;
- c) w pkt 1 lit. e) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „e) wszelkich materiałów wymienionych w lit. a) lub c) lub w pkt 1a, które:”;
- d) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a. Niezależnie od pkt 1 produkt nawozowy UE może zawierać produkt pofermentacyjny otrzymany w wyniku fermentacji beztlenowej materiałów kategorii 2 lub kategorii 3 lub ich produktów pochodnych, zgodnie z warunkami określonymi w art. 32 ust. 1 i 2 oraz w ramach środków, o których mowa w art. 32 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, samych lub zmieszanych z materiałami wsadowymi, o których mowa w pkt 1, pod warunkiem że:
- a) punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym został określony zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1069/2009; oraz
- b) spełnione są warunki określone w pkt 2 i 3.”;
- e) pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) w którym linie produkcyjne do przetwarzania materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 i 1a, są wyraźnie oddzielone od linii produkcyjnych do przetwarzania materiałów wsadowych innych niż te, o których mowa w pkt 1 i 1a, oraz”;
- 5) w CMC 11 pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) polimerów innych niż:
- polimery będące produktem procesu polimeryzacji, który miał miejsce w przyrodzie, niezależnie od procesu ekstrakcji, za pomocą którego zostały wyodrębnione, i które nie zostały chemicznie zmodyfikowane w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,
  - polimery ulegające biodegradacji, lub
  - polimery o rozpuszczalności w wodzie większej niż 2 g/l w następujących warunkach:
    - temperatura 20 °C
    - pH 7
    - napełnienie: 10 g/1 000 ml
    - czas badania: 24 h.”.

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku III do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) wykaz wszystkich składników powyżej 5 % w masie lub objętości produktu lub w przypadku produktów w postaci ciekłej w przeliczeniu na suchą masę, w porządku malejącym, łącznie ze wskazaniem odnośnych CMC, o których mowa w części I załącznika II do niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy składnik jest substancją lub mieszaniną, jest on identyfikowany zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Substancje występujące w przyrodzie mogą być identyfikowane za pomocą ich nazw mineralnych.”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy produkt nawozowy UE zawiera materiał składowy, który po wprowadzeniu do obrotu jako żywność lub pasza podlegałyby najwyższym dopuszczalnym poziomom pozostałości określonym na podstawie rozporządzenia (WE) nr 470/2009 lub rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady *, najwyższym dopuszczalnym poziomom pozostałości określonym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ** lub najwyższym dopuszczalnym poziomom ustanowionym zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 315/93 *** lub dyrektywą 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady **** i ten materiał składowy zawiera substancję przekraczającą odpowiednie wartości dopuszczalne, należy podać maksymalne stężenie tej substancji w produkcie nawozowym UE wraz z ostrzeżeniem, że produktu nie można stosować w sposób, który stwarzałby zagrożenie przekroczenia wartości dopuszczalnej dla tej substancji w żywności lub paszy.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1831/2003 z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29).

** Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

*** Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).

**** Dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych (Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10).”;

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy produkt nawozowy UE jest podłożem uprawowym, o którym mowa w pkt 2a PCF 4 w części II załącznika I lub zawiera polimer służący wiązaniu materiału w produkcie, o czym mowa w CMC 9 pkt 1 lit. c) w części II załącznika II, użytkownik otrzymuje instrukcję, aby nie używać produktu w kontakcie z glebą, i we współpracy z producentem zapewnić, aby produkt został po zakończeniu używania odpowiednio unieszkodliwiony.”;

2) w części II wprowadza się następujące zmiany:

a) w PFC 1(B), pkt 5:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wskazanie nazw i symboli chemicznych deklarowanych mikroskładników pokarmowych, podanych w następującej kolejności: bor (B), kobalt (Co), miedź (Cu), żelazo (Fe), mangan (Mn), molibden (Mo) i cynk (Zn), a następnie nazwy ich przeciwjonów, jeżeli deklarowane mikroskładniki pokarmowe zostały celowo dodane.”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w przypadku gdy deklarowane mikroskładniki pokarmowe są schelatowane przez czynniki chelatujące lub kompleksowane przez czynniki kompleksujące:

— po nazwie i symbolu chemicznym mikroskładnika pokarmowego w stosownych przypadkach dodaje się następujące oznaczenie:

„schelatowany przez [nazwa czynnika(-ów) chelatującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”/„kompleksowany przez [nazwa czynnika(-ów) kompleksującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”/„schelatowany przez [nazwa czynnika(-ów) chelatującego(-ych) lub jego(ich) skrót] i skompleksowany przez [nazwa czynnika(-ów) kompleksującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”;

— ilość schelatowanych/kompleksowanych mikroskładników pokarmowych wyrażona w % (m/m);”;

(iii) dodaje się lit. ca) w brzmieniu:

„ca) w przypadku gdy deklarowane mikroskładniki pokarmowe są schelatowane przez czynniki chelatujące, zakres pH gwarantujący akceptowalną stabilność.”;

(iv) skreśla się lit. d);

b) w PFC 1(C)(I)(a):

(i) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Należy wskazać postać jednostki fizycznej produktu za pomocą jednej lub kombinacji dwóch lub większej liczby z następujących adnotacji:

a) granule;

b) pastylki;

c) proszek, w przypadku gdy co najmniej 90 % (m/m) produktu może przejść przez sito o rozmiarze oczek 1 mm; lub

d) bryłki.”;

(ii) w pkt 8:

— lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wskazanie nazw i symboli chemicznych deklarowanych mikroskładników pokarmowych, podanych w następującej kolejności: bor (B), kobalt (Co), miedź (Cu), żelazo (Fe), mangan (Mn), molibden (Mo) i cynk (Zn), a następnie nazwy ich przeciwjonów, jeżeli deklarowane mikroskładniki pokarmowe zostały celowo dodane;”;

— lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w przypadku gdy deklarowane mikroskładniki pokarmowe są schelatowane przez czynniki chelatujące lub kompleksowane przez czynniki kompleksujące:

— po nazwie i symbolu chemicznym mikroskładnika pokarmowego w stosownych przypadkach dodaje się następujące oznaczenie:

„schelatowany przez [nazwa czynnika(-ów) chelatującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”/„kompleksowany przez [nazwa czynnika(-ów) kompleksującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”/„schelatowany przez [nazwa czynnika(-ów) chelatującego(-ych) lub jego(ich) skrót] i skompleksowany przez [nazwa czynnika(-ów) kompleksującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”;

— ilość schelatowanych/kompleksowanych mikroskładników pokarmowych wyrażona w % (m/m);”;

— dodaje się lit. ca) w brzmieniu:

„ca) w przypadku gdy deklarowane mikroskładniki pokarmowe są schelatowane przez czynniki chelatujące, zakres pH gwarantujący akceptowalną stabilność.”;

— skreśla się lit. d);

c) w PFC 1(C)(I)(b), pkt 6:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wskazanie nazw i symboli chemicznych deklarowanych mikroskładników pokarmowych, podanych w następującej kolejności: bor (B), kobalt (Co), miedź (Cu), żelazo (Fe), mangan (Mn), molibden (Mo) i cynk (Zn), a następnie nazwy ich przeciwjonów, jeżeli deklarowane mikroskładniki pokarmowe zostały celowo dodane;”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w przypadku gdy deklarowane mikroskładniki pokarmowe są schelatowane przez czynniki chelatujące lub kompleksowane przez czynniki kompleksujące:

— po nazwie i symbolu chemicznym mikroskładnika pokarmowego w stosownych przypadkach dodaje się następujące oznaczenie:

„schelatowany przez [nazwa czynnika(-ów) chelatującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”/„kompleksowany przez [nazwa czynnika(-ów) kompleksującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”/„schelatowany przez [nazwa czynnika(-ów) chelatującego(-ych) lub jego(ich) skrót] i skompleksowany przez [nazwa czynnika(-ów) kompleksującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”;

— ilość schelatowanych/kompleksowanych mikroskładników pokarmowych wyrażona w % (m/m);”;

(iii) dodaje się lit. ca) w brzmieniu:

„ca) w przypadku gdy deklarowane mikroskładniki pokarmowe są schelatowane przez czynniki chelatujące, zakres pH gwarantujący akceptowalną stabilność.”;

(iv) skreśla się lit. d);

d) w PFC 1(C)(II):

(i) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Deklarowane mikroskładniki pokarmowe w nieorganicznym nawozie mikroskładnikowym wymienia się, podając ich nazwy i symbole chemiczne deklarowanych mikroskładników w następującej kolejności: bor (B), kobalt (Co), miedź (Cu), żelazo (Fe), mangan (Mn), molibden (Mo) i cynk (Zn), a następnie nazwy ich przeciwjonów, jeżeli deklarowane mikroskładniki pokarmowe zostały celowo dodane.”;

(ii) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy deklarowane mikroskładniki pokarmowe są schelatowane przez czynniki chelatujące, a każdy czynnik chelatujący może zostać zidentyfikowany i określony ilościowo oraz chelatuje co najmniej 1 % rozpuszczalnego w wodzie mikroskładnika pokarmowego, deklarowane mikroskładniki pokarmowe są kompleksowane przez czynniki kompleksujące, po nazwie i symbolu chemicznym mikroskładnika pokarmowego w stosownych przypadkach dodaje się następujące oznaczenie:

— „schelatowany przez [nazwa czynnika(-ów) chelatującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”/„kompleksowany przez [nazwa czynnika(-ów) kompleksującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”/„schelatowany przez [nazwa czynnika(-ów) chelatującego(-ych) lub jego(ich) skrót] i skompleksowany przez [nazwa czynnika(-ów) kompleksującego(-ych) lub jego(ich) skrót]”;

— „ilość schelatowanych/kompleksowanych mikroskładników pokarmowych wyrażona w % (m/m);”;

(iii) dodaje się punkt 2a w brzmieniu:

„2a W przypadku gdy deklarowane mikroskładniki pokarmowe są schelatowane przez czynniki chelatujące należy wskazać zakres pH gwarantujący akceptowalną stabilność.”;

(iv) uchyla się pkt 3;

3) w części III wprowadza się następujące zmiany:

a) w PFC 1(C):

(i) tabela pierwsza otrzymuje brzmienie:

„Postać deklarowanych składników pokarmowych i inne deklarowane parametry	Dopuszczalna tolerancja dla deklarowanej zawartości makroskładników pokarmowych i innych zadeklarowanych parametrów
deklarowane postaci azotu (N)	odchylenie względne ± 25 % deklarowanej wartości do maksymalnie 2 punktów procentowych w wartościach bezwzględnych
deklarowane postaci pięciotlenku fosforu (P_2O_5)	odchylenie względne ± 25 % deklarowanej wartości do maksymalnie 2 punktów procentowych w wartościach bezwzględnych
deklarowane postaci tlenku potasu (K_2O)	odchylenie względne ± 25 % deklarowanej wartości do maksymalnie 2 punktów procentowych w wartościach bezwzględnych
deklarowane postaci azotu (N), pięciotlenku fosforu (P_2O_5) lub tlenku potasu (K_2O) w nawozach dwuskładnikowych	$\pm 1,5$ punktu procentowego w wartościach bezwzględnych
deklarowane postaci azotu (N), pięciotlenku fosforu (P_2O_5) lub tlenku potasu (K_2O) w nawozach trójskładnikowych	$\pm 1,9$ punktu procentowego w wartościach bezwzględnych

całkowite i rozpuszczalne w wodzie: tlenek magnezu (MgO), tlenek wapnia (CaO), tritlenek siarki (SO ₃)	-50 i +100 % odchylenia względnego deklarowanej zawartości tych składników pokarmowych do maksymalnie -2 i +4 punktów procentowych w wartościach bezwzględnych
całkowity i rozpuszczalny w wodzie tlenek sodu (Na ₂ O)	-25 % deklarowanej zawartości do maksymalnie 0,9 punktu procentowego w wartościach bezwzględnych +50 % deklarowanej zawartości do maksymalnie 1,8 punktu procentowego w wartościach bezwzględnych
granulometria	odchylenie względne $\pm$ 20 % deklarowanej wartości procentowej materiału przechodzącego przez określone sito
ilość	odchylenie względne $\pm$ 1 % deklarowanej wartości

(ii) tabela druga otrzymuje brzmienie:

„Mikroskładnik pokarmowy	Dopuszczalna tolerancja dla deklarowanej zawartości poszczególnych postaci mikroskładnika pokarmowego
zawartość poniżej lub równa 2 %	$\pm$ 50 % deklarowanej wartości
zawartość powyżej 2 %, ale poniżej lub równa 10 %	$\pm$ 50 % deklarowanej wartości do maksymalnie 1,0 punktu procentowego w wartościach bezwzględnych
stężenie powyżej 10 %	$\pm$ 1,0 punktu procentowego w wartościach bezwzględnych

b) w PFC 3 drugi wiersz określający tolerancję dla węgla organicznego otrzymuje brzmienie:

„węgiel organiczny (C _{org})	odchylenie względne $\pm$ 10 % deklarowanej wartości do maksymalnie 3,0 punktów procentowych w wartościach bezwzględnych
--	--

c) po „PFC 5: INHIBITOR” dodaje się sekcję w brzmieniu:

„PFC 6: BIOSTYMULATOR

Ilość biostymulatora może różnić się o $\pm$ 5 % od wartości deklarowanej.”;

d) na początku PFC 7 dodaje się tabelę w brzmieniu:

„Deklarowany parametr	Dopuszczalna tolerancja dla deklarowanych parametrów
ilość	tolerancja jest sumą względnej proporcji każdego ze składowych produktów nawozowych UE pomnożonej przez tolerancję dla PFC dla tego produktu nawozowego. Jeżeli nie można określić udziału każdego produktu nawozowego UE w produkcie nawozowym mieszanym, tolerancja jest tolerancją PFC z najbardziej rygorystyczną wartością tolerancji ilościowej.”

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku IV do rozporządzenia 2019/1009/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części I pkt 3.2 otrzymuje brzmienie:

„3.2. Moduł B, a następnie moduł C można również stosować w odniesieniu do produktu nawozowego mieszanego, jak określono w PFC 7.”;
- 2) w części II wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w module A pkt 2.2:
    - (i) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wyniki dokonanych obliczeń, przeprowadzonych badań itp.”;
    - (ii) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) w przypadku gdy całkowita zawartość chromu (Cr) w produkcie nawozowym UE przekracza 200 mg/kg suchej masy, informacje na temat maksymalnej ilości i dokładne źródło całkowitego chromu (Cr).”;
  - b) w module A1 ppkt 2.2 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) wyniki dokonanych obliczeń, przeprowadzonych badań itp.”;
  - c) w module B pkt 2.2:
    - (i) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wyniki dokonanych obliczeń, przeprowadzonych badań itp.”;
    - (ii) lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) w przypadku gdy całkowita zawartość chromu (Cr) w produkcie nawozowym UE przekracza 200 mg/kg suchej masy, informacje na temat maksymalnej ilości i dokładne źródło całkowitego chromu (Cr).”;
  - d) w module D1 pkt 2.2:
    - (i) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wyniki dokonanych obliczeń, przeprowadzonych badań itp.”;
    - (ii) lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) w przypadku gdy całkowita zawartość chromu (Cr) w produkcie nawozowym UE przekracza 200 mg/kg suchej masy, informacje na temat maksymalnej ilości i dokładne źródło całkowitego chromu (Cr).”.